

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 18.10.2007
KOM(2007) 639 v konečném znění

2005/0260 (COD)

**SDĚLENÍ KOMISE
EVROPSKÉMU PARLAMENTU**

podle čl. 251 odst. 2 druhého pododstavce Smlouvy o ES

týkající se

**společného postoje Rady k přijetí návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady,
kterým se mění směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a
správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání
(směrnice o audiovizuálních mediálních službách)**

**SDĚLENÍ KOMISE
EVROPSKÉMU PARLAMENTU**

podle čl. 251 odst. 2 druhého pododstavce Smlouvy o ES

týkající se

společného postoje Rady k přijetí návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (směrnice o audiovizuálních mediálních službách)

1. SOUVISLOSTI

Datum předání návrhu Evropskému parlamentu a Radě [(dokument KOM(2005) 646 -2005/0260(COD))]:	15. prosince 2005
Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne:	13. září 2006 [CESC 1178/2006]
Stanovisko Evropského parlamentu, první čtení, ze dne:	13. prosince 2006
Datum předání pozměněného návrhu:	29. března 2007
Datum přijetí společného postoje:	15.10.2007

2. CÍL NÁVRHU KOMISE

Cílem směrnice o audiovizuálních mediálních službách je na základě zásady země usazení prohloubit vnitřní trh s nelineárními audiovizuálními službami / audiovizuálními službami na vyžádání (minimální míru harmonizace, pokud jde o ochranu nezletilých osob, projevy nenávisti, obchodní sdělení) a modernizovat pravidla pro lineární služby / služby televizního vysílání, zejména v oblasti reklamy.

3. PŘIPOMÍNKY TÝKAJÍCÍ SE SPOLEČNÉHO POSTOJE

3.1 Obecná poznámka týkající se společného postoje

Společný postoj (resp. politická dohoda o společném postoji) je v zásadě a do značné míry v souladu s návrhem Komise a lze jej podpořit v plném rozsahu. Platí to zejména pro pravidla týkající se oblasti působnosti, obchodního sdělení, umístění produktu, krátkých zpravodajských příspěvků, plurality médií, mediální gramotnosti a společné regulace.

3.2 Dohoda ve fázi společného postoje

Společný postoj je výsledkem intenzivních interinstitucionálních jednání. Předseda Výboru pro kulturu, pan Nikolaos Sifunakis, dohodu potvrdil v dopise ze dne 21. května 2007 určeném Dr. P. Wittovi, předsedovi Výboru stálých zástupců.

Na zasedání Rady dne 24. května Komise vzala s potěšením na vědomí skutečnost, že ostatní zákonodárci se rozhodli neupravovat pravidla, jež v článku 2 vymezují **místo usazení** poskytovatele mediálních služeb, a že potvrdili právo subjektu televizního vysílání nabízet na vnitřním trhu své služby ze země, kterou si zvolí k usazení. Pokud jde o **přísnější vnitrostátní pravidla** (článek 3), směrnice o audiovizuálních mediálních službách stanoví nový postup pro subjekty televizního vysílání, které zřejmě obešly přísnější pravidla členského státu, jenž využil možnosti přijmout tato přísnější pravidla slučitelná s právními předpisy Společenství.

Komise je přesvědčena o tom, že již v první fázi postupu, která zahrnuje co největší nasazení dotyčných členských států v rámci jejich spolupráce, bude možné vyřešit většinu problémů záhy po jejich vzniku. Pokud se nezávazná fáze spolupráce nezdaří, je zahájena druhá, formální fáze, v níž má podle nově zavedeného postupu Evropská komise za úkol posoudit slučitelnost opatření navrhovaných členským státem s právními předpisy Společenství. Pokud Komise považuje navrhovaná opatření za neslučitelná s právními předpisy Společenství, musí se dotyčný členský stát zdržet jejich přijetí. Komise má za to, že tato procedurální ustanovení zajišťují zachování zásady „země usazení“.

Pokud jde o **krátké příspěvky** pro účely obecného zpravodajství, pro Komisi je kompromisní ustanovení přijatelné. Formulace k náhradám, jež představuje kompromis, zní takto: „*Je-li stanovena náhrada, nesmí být vyšší než dodatečné náklady vzniklé přímo při poskytování přístupu.*“ Dané znění má zajistit, aby právo na pořizování krátkých zpravodajských příspěvků nebylo možné vykládat jako závazné povolení, které by jeho příjemcům z řad subjektů televizního vysílání skýtalo větší práva. Toto řešení se těší široké podpoře všech zúčastněných stran, subjektů televizního vysílání i vlastníků práv.

Pokud jde o **zákaz diskriminace v audiovizuálních obchodních sděleních**, jenž je předmětem čl. 3d odst. 1 písm. c) společného postoje, Rada na žádost Parlamentu souhlasila s tím, že by měl být v kompromisní formulaci učiněn odkaz na všechny kategorie diskriminace uvedené v článku 13 Smlouvy a měl by znít „nesmí obsahovat ani podněcovat -- --“. Pro Komisi je tato úprava přijatelná.

Pokud jde o **nezávislost regulačních orgánů**, předsednictví navrhlo, aby jeden z bodů odůvodnění odkazoval na pravomoc členských států zřizovat nezávislé vnitrostátní regulační orgány. Tyto orgány by měly být nezávislé na vládách členských států i na hospodářských subjektech. Evropský parlament a Komise považovaly za nezbytné zahrnout odkaz na dané regulační orgány do normativní části směrnice. Kompromis, jenž je pro Komisi přijatelný, zní v článku 23b takto: „*Členské státy přijmou vhodná opatření k zajištění toho, aby poskytovaly Komisi a sobě navzájem informace nezbytné pro uplatňování ustanovení této směrnice, zejména jejich článků 2, 2a a 3, především prostřednictvím svých příslušných nezávislých regulačních orgánů.*“¹

¹ Původní návrh Komise (článek 23b): „1. Členské státy zaručí nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů a zajistí, aby tyto orgány vykonávaly své pravomoci nestranně a transparentně. 2. Vnitrostátní regulační orgány poskytnou Komisi a sobě navzájem informace potřebné pro používání ustanovení této směrnice.“

4. ZÁVĚR

Společný postoj splňuje cíle původního i pozměněného návrhu Komise. Komise tedy jeho znění podporuje.